

Adminisztrátorunk búcsúztatója 2006 10. 27.

Na jó, persze pihenni....
De hány nyugdíjas pihen manapság?!
Mégis eljött az idő ; nincs mit tenni
Üres lesz az asztal, szomorú vígasság

Hol lesz a Szőke ciklon hangja nélkül
A földszint ; -csend hangja honol
Bús betegek hada feszeng, ül
Elárvul, csak szívük zakatol...-

Nem harsan fel a hívó szó
-Nem rezzennek össze-
Lankadtan lóg a beutaló
Kezükben..;
Ki kérdezi ezután
Jössz-e ?

Csábos formák nem vonzzák
A Műszak legényeit
Tűzbe ezután mik hozzák
A kispapák reményeit !?!

Kinek kezébe tehetünk
Egy-egy gyűrt, elkésett papírt
S azután nyugodtak lehetünk ;
Mert Ancika mindent jól megírt !

Tétova, vagy hóbörgő hozzátartozókat
Ki teszi helyükre
Miheztartást, reményt, s egyéb jókat
Ki csepegtet lelkükbe !?!

Osztályunk színes felkiáltójele
Szürke hiányjelként mered ránk
Emléke – majd gondolunk Vele
Szívünkben fájó seb !
-Kedves Kollégánk!

A forradalom lángjában 2006 10. 23

Nem bukhat el az Igazság
Még akkor sem, ha három napra
Eltakarta a sírkamra
Sem kétezer éve ; sem manapság...

Feldereng az Igazság Napja
-Hogy megérdemli-e aki kapja ?!-
Süssön Rá az Éltető Fény !
Addig.... ; marad a szép remény

A legfájóbb
A Remény halála ! ;
Nem adta fel Jób
A cethal hasában
Mert reménye
Erős volt az Úrban
Mi is remélünk...,
S hiszünk a JOBBik útban

Nem törődünk bele az elnyomatásba
Még hallik az eltipottrak zajos jajgatása
Vérzik a fájó szív
S a sebek....
IGAZSÁGÉRT kiáltanak
A földi, s égi seregek!

Elfojtható a láng, nem lobog
Hamu alá temetett parázsban zokog
Az ÖTVENHATOS indulat
De eljön a perc, melyben a NÉP indulhat
Megvívni harcát a becstelének ellen
Társaim! Barátok! Segítsetek ebben !

Ne győzzön a tunyaság, a félsz, az unalom
Ne uralkodjanak az elgyöngült tudaton
Ne vezethessék félre a tiszta lelkű népet
Igaz láng vezessen Akkor is, ha éget !

2006.11.04.

Elvonult a forradalom
Mellettünk, s meg sem állt
Igaz, a Magyar Társadalom
Nem kiáltott Megállj-t
Nem bántott senkit, az ötven évnek
Mindhiába vére-
Nem kellett már a Népek
Más, csak a múlt emléke...

Rendőrök plexi paizsától
Visszariadt a nép
Nem úgy, mint a géppisztoly zajától
Ötven évvel előbb
AKKOR bemondták a rádióban
A FÜGGETLENSÉG szavát-
Most- elnyomják azon nyomban
A felkelők bús jaját
Kik nem vették észre még
A 'kommunistákból' -vedlett
tőkések
Parancs-szép üzenetét: :
Hallgassatok, időtöket fogyasztással
Töltsétek
Nem gondolkozva, nem remélve
Nem vágyva
Gürizve, szekularizáltan
S azt zabálva
Mit elétek öntünk: a mocskot
Ezt érdemlitek :
Az internacionalista 'Magyar' Sorsot
Lezüllesztve, elbutítva, megnyomorítva
Mammon-képű vágyakkal megszomorítva
Lenézett himnusszal, megcsúfolt szózáttal
Megcsalt hitekkel, hazudott malasztal
Lépj a Gazok közé!-Építsd karriered !
Oly becstelen légy, amit még megenged
Félreinformált néped, elnyomott nemzeted...

Engedj Luci FERKÓ
Parafa dugóért
Lelkem tartályából
Már túl sok vért
Vesztettem
Helyettem
Senki sem tömi be
A lyukakat....
Töviről- hegyire...
Fürkész az akarat
Ép tartályban...
Kegyelem, s szeretet után kutat...
A Hazugság- Világban
Hagyd, hogy halljam Isten szavát,-
Igaz fénycsóvjája hadd vezessen,
És engedd, hogy mindenki barátom lehessen!

Örömed leld a Rosszakban.-
Hadd ne részletezzem hosszabban!
Kerüld el a kegyes helyeket
Te azokat úgysem szereted...
Máriapócs nem neked való
Hisz nincs az a cseles trójai faló-
Mely hasában közénk állhatsz
A mi hitünkben magadra
Zárt bilincset gyárthatsz!!

2006 II. 06.

Ezerkiláncszázötvenhatban
A Kossuth teret
Művelési területnek
Tekintették az ÁVÓS-Seregek
Hazánk népe is így látta
S a sortüzet-mit kapott- állta
Most is az :-
Demokratikus rendőrségünk tere
Tartják is, nehogy gaz
Tüntetőkkal legyen tele
Kik bántják szemét a Kormánynak
Mert jogaikért apellálnak, kiállnak
Eltakarítottak, ki nem illik
Az éljenző hadba ;
Hatalmukat féltő, látszatot fenntartó
Tökés-komcsi csapatba
S a „Nép, az Istenadta Nép”
Megtévesztve, s lefejezve, mert
Lejárattatott az értelmiség
S nem nyerhet már pert ;-
Mert
A koncepciók perek
Bírósága dalol...
De forr a NÉP, s kitör valahol...!..

Karácsonyi ünnepségünkre 2006. 11. 21.

Félelemben született karácsony
Mint akkor: a kisJézus; nem bársony
Kerevetre –
Jászolba fektetve
Élt , - és reményt adott...
Pedig létbizonytalanságra nyitott ablakot !

Megmérgezi minden percünk
A Jövőtől való félelem
Kiszolgáltatottan igyekszünk
Küzdeni a tél ellen-
-Ábrándozva a nyárról-
Közben havat söpörve le
Szakadt ruhánkról...

Mi az, mi reményt adna
E szolga- seregnek, mely hadba
Nem önmagáért lépett :
Védeni –s megújítani akarták
Az egészséget ;
Magukat páncélba nem takarták
Nem védekeztek
Önmagukat adták
S most—lassan elvéreznek
Ki nem érdemelt sorsuk
Csak Őket érdekli
A lesütött tekintetek mögött
Nem segít már senki...

Miben bízzanak, Miben higgyenek
Miben bízott a jászolba fektetett gyermek ?!
Leigázott sorstól- mit sem érő vágyak
Mégis Krisztus mutatott példát a Világnak !
A mindennapi Ember segítő jobb keze
Beteget gyógyító szeretet – ereje...
Mi csak nyomkövetői vagyunk – talmi csekély béréért
Ő áldozta magát , - mi munkánk a Létért !

Feleségemhez 2006.11.22.

Mondd Kedvesem
Hogy tegyelek Boldoggá Téged?
Szeretlek Teljesen—
Nem érzed ;-hogy kérded?
Húsz éve próbálkozom
Szíved közelébe jutni-
Messze, nagy ívű köröket
Kellott jól megfutni
Melyek gyújtópontjában TE álltal-
Hol elvesztettél, hol megtaláltál
Önállóságunk el nem bontott válaszfal
Sem az idő múlásával, sem teljesült vágyakkal
Most is talány Vagy, bár szíved tán enyém
Van még mit tennem Érted : az Isten tenyerén

Mi Még Élünk!

2006.11. 22.

Mindennapi csalódásaink tengerében
Fuldoklunk, várva a Csodát ;
Nem bízunk benne,
Pedig Isten tenyerében
Minden ujja
Védőpajzsként fog át
Hogy ne tehessen kárt Bennünk :
Ki árthat-
Ne okozunk bajt magunknak-
Sem a Világnak
S csitítja szívünkben a jajt....

Türelmetlen, hűtlen,
Rakoncátlan gyermekei
Kiket teremtett.;-
-Tán nem bánta meg
Mit lehetne Velünk tenni !?
Hiszen mindegyikünk
A boldogságért remeg...

Mindennapi kudarcaink
Felőrlik mosolyunk
Hogyha elbuknak harcaink
Tovább megyünk :
Ahogy csak tudunk..

S Boldog emberek helyett
Vert sereget
Lát -: ki nézi tépett népünk ;
S jelentjük, hogyha kérdeznek :
IGEN, Itt: Mi Még Élünk!

Az Ács és a halász 2006 11.23.

Mielőtt a kakas

Háromszor rikácsolt:

Elárulta a halász

Az ácsot

Nekünk sokszor

Nem is szól

A kakas ...

Megtagadjuk elveinket

Hasas

Bankókért, vagy pénztárcáért

-Mely éppen csörren-

és FESZÍTSD MEG-et szólunk csöndben ;

Megalkuszunk a NÉP vágyáért-

S hitünk elporlik a szürke ködben....

Egy tortasütés kapcsán 2006 11 .23.

Mottó: „ Engem vigyen fel a padlásra”
J.A.

Süteményt sütött a feleségem
MÁSOKNAK- engem meg se kínált éppen
Jó kereszténynek gondolta magát
Üres gyomrom ellenkezett : Nahát!!

Mit megsütött – elvitte: másoknak adta
Hogy férje lenne?- Elfelejtette, vagy letagadta
Karitatív tevékenység , Másokért ; igaz
Otthon a férjét meg lepje el a gaz
Jó lenne tán Reám is figyelni
Nem csak a hitsorsosoknak
A süteményt kitenni !!

Karácsonykor – Jézusnak

Te, aki jászolból indítottad
A Forradalmat
Akinek a sírása már akkor megrázta
Az uralkodó hatalmat
Ki hallotta az Ember halk jaját-
És lehajolt ahhoz, ki elmondta Baját
Az Igazság fényével mutatta a sötét lelkeket
Nem kért, nem követelt, csak szenvedett...

Légy most is iránytűnk e sötétben
Hadd bújjunk meg Atyánk, s anyánk ölében
Ne győzzön, ki gonoszúl balga tanácsot ad...
Lelkünk nem lett jobb, csak éppen
Eltelt kétezer esztendő
Erősebb lett a Kígyó, csábosabb a Nő
S nőtt valamelyest a tudás fája
Hisz annyi vért és gyötrelmet ástunk be alája !

Most is tömjük magunkba- mit lehet
Fogyasztók lettünk s hiányzik a Szeretet
Igaz szavakra vágyunk a nagy hazugság –árban
Alig leljük helyünket e mammonos Világban

Segíts, hogy újra utadra találjunk
Ne keressünk más ösvényt
Melyet majd megbánunk
Hitünk újra gyúljon a kis jászolka mellett
Igaz hívó szavadra
Legyen IGEN a felelet !

Dr Szluha Gyula Antal

De colores !   2006 .dec .10.
Karácsonykor a kis Jézusnál

Jézus most még gyermek
Helyette kell cselekedned
Mindazt a jót, és szépet
Örömet, kedvességet
Melyet már régen
Istenedtől remélted ;
Neked kell megadnod másoknak
Noha
A Világ hollói feletted kárognak
Mégis
Neked kell térítened...
Így leszel ;keze, munkatársa
-Ki még gyerek-Segítségre várva...

A Lélek dolgozhat Benned
Vetni, szórni kell a Kegyelmet
-Kicsi szeme fényesedjen Rajtad
Mindig !-Hisz Ő és Te is ezt akartad...
    Lelked puha sálját
Terítsd a jászolba – alája
    Melegítve ágyát
Bízva, hogy Isten által vezetett lesz
Nemsokára
A Magyarok hazája...

2006-2007

B

Bízzunk benne, hogy az új Évben
Ki jót akar:- megteszi serényen
Gazdagodunk, a gondjaink múlnak
A sok örömtől
Ráncaink majdcsak kisimulnak
S a Szerencse ajtónk előtt csörömpöl...

Ú

Újrakezdhesük, mi az idén nem sikerült
Erőnk, kedvünk legyen a munkához
S mi kezünk alól kikerült
Büszkék lehessünk:-arra
Ezután körülöttünk boldog gyerek-nép futkároz
S majd örülhessünk Nekik, sok mindent megadva...

É

Életünk helyes elvek mentén
Folydogáljon, s ne a bíróságra menvén
Jót akarva ; körülvéve hasonló emberekkel
A Jövő Év becsületben csak így telhessen majd el

K

Kerüljük azokat, kik kerülendők
A rossz tanácsot adókat, s kik megtévesztők
Kinyithassuk szívünket minden jóra, szépre
Uram
Adj Hitet, erőt,- Adj a Jövő évre !

Karácsony 2006 12 28.

Lejjebb szállt az Ég
A földiekhez
Kisded sír egy jászolban
Mi közöd van Ehhez?!
Régi mesék, szép történetek
Manapság ugyan kit hat ez már meg ?!
Ami kell, azt megteremtjük magunknak
Bajaink a gyógyszerektől elmúlnak
Ha lelkünk fáj, úgy pszichológushoz megyünk
Becsületes munkával biztosított a kenyerünk

Nagy gazságot nem csinálunk
Élhetőbbé tesszük bomlott világunk
Ha kell, még szociálisak is vagyunk
Tömegmédia manipulálja osztott tudatunk

Minek a Hit ?- A zavaró Isten-tudat
Legyenek szolgáltatók az egyházak:
Mutatván a „helyes” utat
Mi meg nem kaparjuk le Róluk
Az 'ájtatos' mázat
Úgy övék a templom – miénk a többi tér
Így békében megleszünk....
S ha valahol gögicsél
Egy jászolban egy csöpp gyerek
Ott vannak a szülők, hogy tegyenek
Érte mindent- hisz az Ő dolguk...-
!!Bezárult szívekbe hogy toljuk
Be a meleget??
A sötétbe
Fényt csempészve
Ha nem is sokat- de eleget ?
Mert mi van ha MÉGIS ?
Ha Ránk figyel az ÉG is?
S a kicsi jászol mellől elcsent pici lánggal
Tudunk csak fényt adni, s megbékélni
Magunkkal, s a Világgal ?

Szerelmesen   2006. Dec. 30.

Messze vagyok Tőled
Mint a jéghegy
A sarkvidéki tömbtől
Mint a sötétben a csecsemő
Mely anyja után bömböl
A sóvárgás felőrlí erőmet...

Sosem elég az idő
Melyet Veled töltök
Szomorú a napom,
Felvont szemöldök
Mosoly
Csak karjaid között simul arcomra
Így nem emlékezem
A napközi harcokra
Ha este Hozzád bújhatok
Eltakarnak szárnyukkal a szerető angyalok...

Szaddam Husszein halálakor 2006. 12. 30.

Kiképzett gyilkosok
Ölnek...-ölnek :Ezreket !
Igen, mert Ezt ;-lehet.
S más kiképzett gyilkosok
Kezei által halnak meg....

És a 'jó' emberek képezik
Az újabb gyilkosokat
Igen, ez így létezik
És ne várjon az ember sokat
Azoktól, kik csak bevételt remélnek
Kiknek a Haszon a Lényeg
S hogy néhányan nem élnek ?!
Mit számít Nekik, csak moralizálás...
A mammon uralma hálás
S a halottak nem beszélnek
S csengő arany – lesz: -TEMÉRDEK !

Kémenesék esküvőjén   2007 jan. 06.

Összekötöttük magunkat
Mint a hegymászók :-kötéllel
Ha baj van, csak így juttathat
Segítséget új eséllyel
A házastárs—magának
S a 'szingli' :-nem várhat
Tűzön – vizen-,s meredéllyel
Megküzdő bajtársat
Csak magára számíthat !
S nem jó az Embernek- egyedül
A szíven a búbánat meg-megül
S Társra vágyik minden ember...
Ki feltétel nélkül szeret—mert Mer !
S nem vár viszonzást,-- Csak Ad !
Istenem
          Óvd a házastársakat !!

Nem vettem észre 1.
Hogy negyvenhat lettem
Nem tartottam észbe '
Minden elmúlt tettem
S—most meglepődve a koromon
Nézem a naptárt :
Nézem, nézem ; konokon:
Mint jó gazda a fagykárt...

Mindig a Holnapra készülök
Nem ügyelve a MÁ-ra
Vágyakozva, éhezve ülök-
S nem mászom fel
Az uborkafára
A JÖVŐ érdekel...
Nem veszem észre a Perc örömét
Elsuhannak az évek
S lassan jön csak az Öröklét
De addig én elégek !-
Elemésztve magam megőrölve testem
Úgy, hogy a LÉT értelmét
Állandón kerestem
S amit adott Isten
Azt fel sem fedeztem
Így örömöm kevés-avagy nincsen
Mit megfoghatnék- azt is eleresztem

Nem jó ez így !
Át kéne hangolni a régi húrokat
Fals dallamokon réved
Bús szívem- túl sokat
Még tán tudnék örülni
A napnak s a szélnek...!
Oly gyorsan tűnnek el
A még át sem élt évek
Hogy lassan árnyékomban élek

Fejem fel sem vetem
Hol van a dacos Hév ?
Ifjú lelkemen
Megült a sok év
Súlyát érzem minden reggel – este
Vonz az ágy s az álom
Új reményt keresve
S van már hogy nem is álmodom...
Gonosz démon ül éjszaka vállamon
Nem engedi repülni szárnyaszegett lelkem
Hadd szeressem magam,-
Hogy szerethess engem !!

Valentin napon 2007. 02 .14.

Szerelmemet
Húsz év óta
Öntöm lábaid elé ;
Nincsen kvóta
Mely emelné,
Vagy csökkentené vágyam
Számodra vetett ágyam :
Bármikor magába ölel
Szívem a szivedhez oly közel
Dobog ;
Hogy elképzelhetetlenek
A szóló dallamok

TE formáltál
Benned gyökereztem
Szerelmem gyártó mesterét
El nem eresztem
Sorsom időtlen tengerén
Te kormányozd hajómat
A kettőnk szivárványa alatt
Örülünk a Jónak...

Békés vizeken
Hadd ringjon a bárkánk
Hogy életünk boldog legyen
Mint egy kamaszkori ábránd..

Elhagy bennünket RÓZSA is
S egyre kevesebb a virág
Az osztály szeretet-csokrában
De míg Világ a Világ
Vagy: amíg a Szülészet Osztály- van,
Dikánné hiába megy—Marad is!
Itt a szívünkben ; mely hamis
Illúziókat kerget
Mert hisszük ki szeret--az szerethet
Bármily távol legyen tőlünk
Mi tévtanoknak be nem dőlünk ;
Szíveinkben hordozunk...
Műtőből a laborba
Amikor csak dolgozunk
Mint RÉGEN
Ahogyan a munka hozza
Serényen, alázatosan, a hívást meghallva
Mint TE :közöttünk
Nyugalmat, s derűt adva
A mindennapok robotja mellé
Bennünket teszel szegénnyé
Hogy nem leszel közöttünk
S—ki tudja...-fölöttünk
Mily sötét fellegek húznak még...
Mire fölkiáltunk majd :
Hogy: MOSTMÁR ELÉG !!!

De ezt Te már
Csak otthon tudod meg
Hol gyermekek, s unokák
Nap- mint nap szeretnek
S a békés család köréből
Eljössz néha hozzánk
Örömteli mosolyra vidítva
Szívünk, s a bús orcánk...

Ne bándd a jövőt
Hisz mi félünk Tőle
Te még elfuthatsz
Mi már nem !—előle
S a nyugodt öregkor
Mindennél fontosabb!!
Szeress, hogy szeressenek
Sokat – sokat !!

Zsuzsanna- napon

2007. 02 29.

Ködös homályba vész
Arcod, s alakod
Zsuzsanna szívem
Biztos ezt akarod...
Huszonöt év távolából
Sajog a szív, már nem lángol

Elszáradt vágyak, kétes remények
Elmosott emlékek, melyek élnek
S néha, ha ifjúságomról álmodom
Újra csak mosolyogsz felgerjedt vágyamon

Az idő nem hoz gyógyírt
A régi szerelemre ;
Nézem szeretett családom-
S szememre
Könnycsepp gyűlik névnapodon
Isten megáldjon minden utadon !

Porból, s
porrá leszünk
Lobban-, -és ellobban életünk
Mint gyertyaláng, melyet Isteni szikra gyújt,
De csak annyi élte, melyet a viasz nyújt
S az- kevesebb : napról-napra ;
Takarékoskodunk, vagy herdálunk rajta...?
Hogy ki a megfontolt, s ki a balga
A végén tudja csak- ki nem ezt akarta

Ritkán nézünk szembe a tényekkel
Okosan, pőrén, tiszta lélekkel
S nem hisszük EGY PERCről sem
Hogy az utolsó lehet
Hogy valamely kérésünkre
Lehet : NEM- a felelet...

Ki az, ki készen áll
Átlépni a Határt ?!
Hisz az elmúlás megtalál
Pláne, ha a batárt
Négy ló húzza, frissen abrakolva
Létünk, s halálunk a Véletlen volna?!
Mégis—néha kétségek gyötörnek
S az elátkozott lelkek csak rajtunk röhögnek
És senki sem tudja, hogy mi van Odaát...
Visszük, vagy itt hagyjuk létünk hozamát
S a HIT talán megnevelni képes...
Félelemből szült erény
E létben, mely oly kétes !

Nővérem névnapjára 2007 02 28

Ez a nap hadd legyen jobb
Mint a többi
A szürkébe színt old
S gyönyörködni
Szeretne- az ember legalább a névnapján
Vagy tán máskor is- az ám!

Apró örömök mellett elrohanva
Észre sem véve
Hogy mit ad a nap ma
S a lélek vágya- tévedése
Az elérhetetlen boldogság—
Noha szárnyalnánk, de lehúzza az ág...

S akkor—a mi ünnepünkön
Minden barátunk körénk gyűljön
Megerősítsen
A szeretetben
Mert ez a kincsem
És ebben
Oly biztos vagyok, mint a vágyban
S hiszek, mint a Boldogságban
Mely tán a névnapomon ambrózia- csókkal
Köszönt, s elhalmoz a Jóval
-Vagy legalább kecséget
Tán illúziónk : hogy szeretnek
Tán tényekkel, s ajándékkal
SMS-el, levéllel, jó szándékkal :
Hogy eszükbe jutottunk
S e jó öreg földön sok hiába – kört
Eddig mégsem hiába futottunk...!

2007 márc.15.

Tán még ég
A NÉP
Szívében a forradalom lángja
Míg végképp
A tunyaság, a gög ; az ostobaság
Le nem váltja
S a Tőlünk orozott hazát
Hiénái felprédálják bátran
S megfáradt magyar szemek sírnak
E kifosztott országban
Vagy elfutnak—ahogy bírnak...

Öregen, betegen
Kölcsönként bottal
Azon kevesen
Kik bírták- ; a hozottal:
Egymást kérdik félve:
Vajh mennyi a Halálnak bére ?!
Az örökösök eltemetni tudják-e még Őket
Hisz eladják a földet-eget-s a temetőket
Fogják-e egymást szeretni valaha
Mert csak érdekekre tanít a mammon rút szava
Mert csak nyerészkednek, kik nyernek
S kik nem vetettek: aratnak!
Hazug szavakból betonfalat vernek
S kordont emelnek, hogyha akarnak

Kicsinyke láng pislákol-e még ?
S lobban-e ha mégis :” még kér a Nép” !

Születésnapon

2007 03.18.

Nagykorú a fiam
Papírja van róla
Hogy is lehet ez ?!
-Hisz most hozta a gólya...

Magam előtt látom
Anyja tekintetét
Amikor először megnézte
S mondta-hogy: milyen szép!

Itt látom szívemben :
Milyen mérges arccal
Bújt elő e Világra
S kezdte: mindjárt harccal
Sírt, mert követelt az Élet ;
Nehéz volt venni az első léget!

Aztán a hasamon aludt
Aztán szaladt—
Eltelt tizennyolc év
Mint egy pillanat...

Csak képek jönnek elő
Ahogy tejet, majd ételt adunk
Most meg attól félünk
Hogy egyedül maradunk

Elsuhant az Idő
Gyermekkorod vitte-
Tán erősített szeretetünk
S—szüleidnek hite :

Benned, s abban
Hogy BOLDOG leszel
Céljaid felé , ha indulsz
Mindig meg is érkezel !

Rozili

2007.04.01.

Kicsi láng
Lobogj egyre
Fényesebben,
Adj örömet
Hogy édesedjen
A körülötted élők
Szája íze
S a mindentől félők
Gyenge hite
A szentelt vízre
Vágyjon, s vigye
A Lélek Krisztushoz a Népeket
Ezért adja most meg Neked
E végtelen kegyelmet
Urad, Istened

Tavasszal

2007. 04.03.

Nehezen fakad a rügy
Az ágak hegyén
Nehezen mozdul a Tömeg
Ha nem lép az egyén ...

Mindenki mástól várja
Hogy kikaparja a gesztenyét
Henyél addig lusta lába-
Nézi : jut-e neki ; lesz-e még
Valami... ami jár Neki –
Melyért majd csak a fejét biccenti...

Hogyan repül a sült kacsa
Kitátott szájába
Hogy ha megtölt rút hasa
Bújhasson ágyába
Rég megunt kedvesével
-De kit megszokott –
Kis bor, vagy féldeci kettesével :
Fokozza a libidó- nyomort

Majd bámul a TV.-re :
-Mindent bevesz gyomra
Parlamenti hétvége
Avagy Szodoma- Gomora
Mindegy : elalvás előtt
S alszik a Nép : évezredek óta
A Világ leelőzi Őt--;
Mire ébred ; már nem tudja
Hogy mire ébred
Markolhatja a semmit
S a szeme a messzeségbe réved !
Üres tekintete mögött
Kell lennie agynak
Óh Istenem adj Hitet
S Erőt a Magyaroknak !

2007. jun .ol.

Nemcsak munka...
Hivatás!
Ápolónak lenni...
Valami MÁS !
Nemhiába voltak
Az ápoló rendek
Akkor még Ők voltak...
Most: Ti vagytok a szentek
Vagy ha szentek nem is-
De inkább Mártírok :
Az egészség rabszolgái ;
Most Rólatok írok

Megbecsülés nélkül
-Kegyelem –kenyéren ;-
Megsínylett családdal
Félig alva- avagy ébren...
Mely úgy összemosódik
Mint a napszakok, majd évek
S az ember hirtelen
A nyugdíjára ébred

De méghacsak arra
S nem egy fájó pénzzavarra
Vagy hogy a kórház kapuján
Kívülre kerül

Mert fönn reformálnak
De fáj ez ideleln, s belül !
S a létbizonytalanságot
Nem érdemeltük meg
Pedig : nap-mint nap
Kapjuk a fájó sebeket

Nem csak kezünk fáradt
Fáj a szívünk is –
Így adunk Erőt, Hitet, Vágyat
Viszünk is
Kárörvendő, felmondó levelet
Mert egyeseknek lehet-
Másoknak nem lehet ...

De mi a Gyógyításra esküdtünk fel !
Akár lehúz-
Akár értékel
E bús társadalom
Mi segítünk a bajba jutottakon !
Erőnk kevés-
De azon felül is--
Évek óta...-Még ha
Házastársunk kerül is...

Mi a betegekért vagyunk
S bármilyen szelek fújnak
Azokéi maradunk
S bíznak – kik még bízni tudnak
És „Még fogyva, megtörve”-De erős hittel
Tesszük a dolgunkat
Mert tudjuk, hogy mit kell
És aki egy pohár vizet is ad a betegnek
Azért az angyalok hálát rebegnek
Még ha ideát nem is köszöni meg senki
Jó mégis...
Jó a beteget szeretni !!!

Jó még fürödni
Egy hálás mosolyban
Örömmel segítve- meghallva :
-„Nővérke hol van”?-
Jó ott lenni-: Ahol Kellünk
Még ha elnyomják is dalunk- s lelkünk
De ma víg napra ébredtünk :
Ma van az ápolók napja !
Nosza ; vígadjunk rajta !
Ünnepeljük meg
A gyógyításba vetett HITET !
S szeressük egymást
Hisz Mindenki EZT érdemli meg !!

Dr Szluha Gyula Antal